

ха. Не може са исказа радостъта на българетѣ и скърбъта на гърците по поводъ на това тескере. Българетѣ са радвахѫ, защото черквата имъ получава едно тѣло и прѣстава да бѫде голо име; а Гърците скърбяхѫ защото гледахѫ, че испълненіето на Фермана ся започева и безъ съзволеніето на патріаршіята. Удара бѣше голѣмъ, пъ Гърци тѣ ся мъчахѫ да са покажатъ твърды и неустроими. Тый побѣрзахѫ да обявятъ въ притурките си, че единъ членъ отъ Фермана ся испълнила, въ останалытѣ немогжатъ да ся испълнятъ по никакъвъ начинъ безъ съзволеніето на патріаршіята. Тъй мыслятъ гръците и на тая мысъль лежатъ сега. Иъ какъ мысли Правителството за по нататъкъ, това е явно отъ съдержаніето на тескерето. Какъ мыслятъ петимата комисари, ныѣ не знаеме, защото не ся ползоваме толкозъ съ приятелството и довѣріето имъ, и защото дипломатытѣ не си казватъ намѣреніята ни на събраніето. Ный само можемъ да прѣдполагаме за тѣхните мысли, като гледаме на досегашното имъ поведеніе. Отъ тая точка ако погледнемъ на тѣхните намѣренія, тый може да не сѫ твърдѣ далечь отъ патріаршеските врата. Но ный казваме това безъ да го потвърждаваме. По добре нека сѫдятъ читателите по работытѣ. Остава ни да кажемъ, какъ мыслятъ самы Българетѣ. Иъ това е известно и на дѣцата, че Българетѣ сѫ мыслили и мыслятъ, че Фермана и еще нѣщо би-